

KÖZMŰVELŐDÉSI, TARSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajczárjával kaphatók könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt - kr.

Hat óra 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hirdetések: négyhasábos petit sor egyszeri közlésért 7 kr, kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr. fizetendő.

A nyilttérben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

Velünk összeköttetésben levő hirdető-irodák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díjkedvezményben részesülnek.

Póttanfolyam.

A népiskolai törvény megalkotása óta a nevelés és oktatás hiányainak pótlására a magyar királyi közoktatási kormány által különféle intézkedések tétettek, nevezetesen: a föl-nöttek oktatására a népiskolákban esténként tanfolyam rendeztetett; a néptanítóknak az új tanrendszer-követelte tanszerek és eszközök kezelésére póttanfolyamok állítottak, s legujabban szintén ugyancsak póttanfolyamok rendeztettek a magyarnyelvben való jártasság elsajátítására.

Ez utóbbi póttanfolyam évenként a szün-időkben tartatik a lévai állami tanítóképzőben, mely e folyó augusztushó 19-én fejeztetett be.

A póttanfolyamok hasznát elvitatni nem lehet. Nem állítjuk, hogy e haszon olyan volna, mely a rendes tanfolyamot nélkülözhetné, de mindenesetre nagy hiányt pótol oly helyen, hol a rendes tanfolyam bevezetésére az illetékes tanítót kényszeríteni nem lehet.

Ilyen tanító pedig sok van, az ezek számára rendezett póttanfolyam, ha az czélszerűen és tapintattal alkalmaztatik: eredményeket kell, — hogy biztosítson.

Az igaz, hogyha azon póttanfolyamokat vizsgáljuk, melyekről föntebb szólottunk, s nevezetesen a föl-nöttek oktatásának rendezését tekintjük, méltán kérhetjük: hogy hát ezen berendezett oktatások, melyeknek célja volt a mult mulasztásait gyorsan pótolni, miért szüntenek meg oly hirtelen? Mert hiszen az bizonyos, hogy eredmény nélkül nem valának!

Hát már nálunk, minden csak elvszerűleg s azért történik, hogy néhány évig brillirozzunk vele, a közönség szemébe port hányjunk? Vagy csak szalma láng volt az egész, mely szükséges csupán azért volt, hogy mint a költő mondja, megmutassuk, hogy mitőlünk is telik egy nagy munka?

Akármi történt legyen a dolog, s akármi legyen annak az oka, hogy úgy a föl-nöttek oktatása, mint a tanítók számára rendezett póttanfolyamok oly hirtelen beállítottak: ez semmi esetre sem válik dicsőségünkre — épen akkor, midőn oly nagyon kell előmozdítani kulturális haladásunkat főleg e korban s azon körökben, melyek gőzerővel hajtának bennünket a külföldi példák megemészthetlen utánzására.

E téren többre vittük a magyarnyelvi póttanfolyamokkal. Igaz ugyan, hogy a legutóbbi póttanfolyamok is kezdenek oly jelenségeket föl-tüntetni, mintha nem haladást, hanem hanyatlást tanusítának.

Igy a lévai állami képezdőben ez évben a magyarnyelvű póttanfolyamra 30 tanító jelent meg, míg az előző években 60—70 jelentkezett és tanult. E számbeli különbözet — meglehet, föl-tűnést kelt, de mégis megérthető.

E különbözetet két körülmény adja; egyik az, hogy a korábban nagyszámmal megjelent idegen tanítók jórésze máig már tanképesítést nyert a magyarnyelvből s így azoknak már nincs többé okuk évről-évre póttanfolyamot halgatni; másik körülmény pedig az, hogy a magyarnyelvből képesítetlenül maradt tanítók száma időnként lepad — az elhalálozás, vagy más pályára való áthelyezkedés által.

De csökken a póttanfolyamra utaltak száma azáltal is, hogy az ujon kinevezett, vagy megválasztott tanítók a törvény értelmé szerint

már birják a magyarnyelvet s eszerént póttanfolyamra nem utalhatók.

A póttanfolyamok hallgatóinak évről-évre bizonyos számban való lepadásából tehát arra kell következtetnünk, hogy a magyarnyelv nem-sokára elfoglalja a fölvidéki iskolákban az őt jogosan megillető helyet.

Ezen óhajtott és üdvös jelenség lesz mérv- és irányadó arra, hogy a póttanfolyamok közö-haj szerént végezzék be néhány év mulva pályafutásukat.

A hazai földbirtokos-osztály bajai.

Baja mindenkinek van, de hogy a magyar föld-tokosnak a baja tömérdek, az kétségkívül. Minden bajon szükséges segíteni, a szóban forgó bajokon plane égetően szükséges. Miben állnak a magyar-földbirtokos bajai, s hogyan lehetne azokon segíteni: erről a minapi „Adókiivetés“ czimű cikksorozatban emlékeztünk meg s ebbeli nézetünkkel egyetértőleg most a „Magyar Loyd“ a következőképen értekezik.

A katasztrális munkálatok óriási költségei „faux fraist“ képeznek államháztartásunk mérlegében. A magyar földbirtok nem bírja meg a theória által kiszabott adókvótát. Adórendszerünk hibás, mert nem a földbirtok igazi jövedelme után szabja meg az adót, hanem egy kulesot állapít meg, mely kules fölnyitja a termelő magánpénztárát, hogy abból, de nem a birtok-jövedelemből elégítse ki az állam fiskális követeléseit. A magyar földbirtok adóképesége ez évben legalább is 40%-al csökkent. A katasztrális számítás nem 6—7 frtot vett alapul egy métermázsza buza ára gyanánt, hanem 9—10 frtot; márpedig óriási a különbség, ha egy középtermésnél holdanként 6 métermázsza buzáért 54—60 frt. helyett 36—42 frtot vesz be a földbirtokos. Most még csak 2 frttal csökkent egy métermázsza buza ára, de mi lesz belőlünk, ha minden kivétel hiányában, még a dunai fejedelemségek is elárasztandják a magyar piacokat buzáikkal?

Es mibeem áll hát adórendszerünk sarkalatos hibája? Abban, hogy félreismeri a helyes alapot és túlmegy a megengedett határon. A földbirtok csak olyan vállalat, mint minden egyéb kereskedelmi üzlet; jó években, kedvező termés és kedvező árak esetében, a földbirtok magasabb adót bír el, mint a jelenlegi mostoha körülményeknél. Akinek jobb termése van, több adót fizethet, mint akinek rossz a termése. Ezt az elvet az adóztatásnál szem elöl tévesztik. Mi úgy véljük, hogy a földbirtokot minden évben aratás után annak jövedelmezősége után kellene megadóztatni. Ez lenne az igazságos adózási rendszer. — Mert valóban igazságtalan a mai eljárás. Ha a termelő egy kat. hold után 30 frtot vesz be, miért fizessen ugyanannyi adót, mint 60 frt. jövedelmezőségnél?, és megfordítva, miért ne fizessen a földbirtok több adót 60 frt. bevételnél, mint 30 frt. után?

A termés mennyisége, annak értékesítése minden évben változik; — ehez képest kell megszabni a föld-birtok adóját. Az utolsó évtized átlag jövedelmezését nem lehet és nem szabad alapul venni az adókiivetés-nél, — mert kérdés, vajjon ily magas átlag-jövedelmezőség elérték-e a jövőben, vagy nem? A magyar föld-birtok, a mezőgazdasági ipar proszperálása fő létezője a magyar államnak, mint kiváló agrikultur országnak. Ha a kormány óhajta az ország jólétét, akkor első sorban támogatnia kell a magyar földbirtokot jelenlegi válságos helyzetében. Szakítani kell a föntálló adórendszerrel és a földbirtokot minden évben csak a valóságos jövedelmezősége után megadóztatni. E kérdés oly fontos, hogy kívánatos, mikép hozzászóljanak az érdekelt és hivatott földbirtokosok is.

El kell nemulnia minden osztály- és pártérdek-nek, ahol a közjólét forog kérdésben, márpedig a magyar földbirtok jövedelmezőségére építi a pénzügyér számításait. De alapos csak akkor lehet e számítás, ha nem a képzelt és papiroson kiesztelt jövedelmezőség, hanem a tényleges viszonyok alapján készül. Ezért kívánatosnak tartanók, ha az ország-gyűlés földbirtokos-tagjai a meddő politikai viták helyett első sorban a magyar földbirtok jövőjéről gondoskodnának. E jövő nem nagyon kecsesgató, amint azt a következő adatok eléggé igazolják.

Az európai államok közül egyszem viseltetik oly közönyvel a tengerentuli versenyyel szemben, mint Magyarország. A porosz statisztikai hivatal már hosszú évek sora óta külön osztályt rendezett be az amerikai mezőgazdaság és kereskedelem megfigyelésére, ami eléggé demonstrálja, hogy gyakorlati szomszédaink korán fölismerték a tengerentuli mezőgazdaság fejlődésének fontosságát az európai termelő államokra. Az angol nagybirtokosok 7 év előtt tekintélyes gazdákból álló bizottságot küldtek ki Amerikába, annak termelése tanulmányozására.

Az angol szakértők jejtentései óriási szenzációt keltettek. Ezen jejtentések szerént: Canadában a termőföld meghaladja az egy millió angol mértföldet. Tehát Canada kulturföldje egyenlő kiterjedésű, mint az összes európai államoké, Oroszország kivételével.

Az angol expertek beható, a legkisebb részletekig terjedő alapos jejtentései szerént: Canada képes a földbirtok-munkálatási, termelési és szállítási költségek ocsósága folytán egy métermázsza buzáért 9 schillingért (5 frt. 50 krért) az európai atlanti kikötőkbe szállítani; holott Angolországban nem voltak képesek ugyanakkor egy métermázsza buzáért 23 schillingen (azaz 13 frt 75 kron) alul termelni. Ezen jejtentésnek azon következménye lett, hogy az angol földbirtok haszná-berlete rohamosan csökkent 30—40%-al, mert az angol farmerek tömegesen kivándoroltak Canadába. Franciaország elfoglalta Tuniszt, melynek igen termékeny földje van; az aratás ott már tavasszal megy végbe és sokkal olcsóbban szállíthatja terményeit a franciaia kikötőkbe, mint mi. Az utóbbi években India lépett föl, mint roppant veszélyes versenytársa nemcsak az európai, hanem még az amerikai termelésnek is. Termékeny talaja van, mit eléggé bizonyít óriási kivitele. Multévben csak buzából 55 millió bushelt importált Európába. És tekintetbe kell vennünk, hogy Indiában, bombayi konzulunk utósó jejtentése szerént, körülbelül még 150,000 angol négyszög mértföldnyi terület van, mely buzatermelésre alkalmas és eddig művelés alá nem vonatott. India nemcsak buzával, hanem egyéb terményeivel is veszélyes versenytársunk. India már repezebehozatával is megelőz bennünket az európai piacokon. Mult évben 6,560,000 métermázsát importált Európába. Ezen konkurrenzia eléggé érezhető ez évi silány repezetermésünkkel a repeze olcsó áraiban. Az alapjában helytelen adóztatás tehát csak egyik főbaja a mi mezőgazdasági termelésünknek, tetéztetik pedig a baj az által, hogy a tengerentuli verseny napról-napra megnehezíti pozicziókat és jobban nyomja az általános ár állást.

De van még egy körülmény, amely épen a jelen viszonyok között mindaké: előbb említettél nagyobb figyelmet érdemel. Értjük a forgalmi intézmények közreműködését. Ismeretes dolog, hogy az olcsó szállítás leghathatósabb előmozdítója a termelésnek.

A magyar termelőnek, —szemben az amerikai vagy ausztráliai, de még a közelebb eső orosz és egyiptomi termelővel szemben is, —van egy nagy előnye, és ez az, hogy aránylag legkorábban jelenhet meg buzájával a nyugati fogyasztó piacokon. Szerke hangoztatják is, hogy ezen előnyöket igyekeznek kihasználni a magyar termelő! De — kérjük — teheti-e ezt ma? A budapesti piacon ma a buza nem olcsóbb, mint Délmet-országban, pedig már a mai árak hallatlanul alacsonyak. Emellett az ideai termés minősége is sok kívánni való hágy.

A legjobb tiszavidéki buza, mely speciálitást szokott lenni az egész világ piacain, ma sárgás színű és más évekhez képest minősége 8—10%-al csökkent. Ilyen a helyzet. Nem természetesen-e ily körülmények között, hogy a földbirtokos termelőközönség válságos helyzete fokoztatik? A magyar kormány tarifa-politikája ellen általánosságban nem lehet panasz, de talán nem méltánytalan az a kívánság, hogy a rendkívüli viszonyokra való tekintettel rendkívüli intézkedések tétessenek.

Ha tekintetbe vesszük, hogy például Gyulaféhérvárról egy métermázsza buza szállítása Budapestre ép annyiba kerül, mint az amerikai kikötőkbe az európai kikötőkbe: akkor valószággal azon meggyőződésre kell jutnunk, hogy a jelenlegi tarifarendszer miatt a magyar gabona kivitelképes nem lehet.

A magyar vasuthálózat jejtentékeny része a kormány kezében van. Hatalmában lenne a tarifa politikáját rendkívül nyomott viszonyainkhoz alkalmazni. A

kormány azonban nagyobb szabású intézkedés helyett a viteldíjat külföldre csak 10—15 krral szállítja le. Kicsinyes, krajczáros tarifapolitika ez, mely eredményhez nem vezet, nem vezethet. Rendkívüli idők rendkívüli rendszabályokat követelnek. Fukarkodni itt nem lehet, nem szabad. Ne nézze a kormány összetett kézzel, hogy miképp morzsolják a főzsdék naponta a gabonaárakat.

Ne engedje megingatni a magyar termelők adófizető-képességét, mert minden földbirtokos pusztulása egy-egy lapot szakít ki az állam rendes adófizetőinek főkönyvéből.

Határozza el a kormány a termelő-osztály érdekében a tarifák leszállítását, legalább ideiglenesen oly mérvben, amint a kivétel lehetősége ezt igényelné. Alacsony áraink dacára a külföld még mindig nem vásárolhat nálunk. Más termelőországok körülbelül 1 frankkal, 1 márkával olcsóbban adják gabonáikat, mint mi azt szállíthatnók a jelenlegi gabonaárak alapján. Ha a kormány nem akarja azt, hogy zsirunkba fulladjunk, akkor kell, hogy a szállítási tételeket külföldre azonnal leszállítsa 1/2 arany forinttal. Tegye ezt haladéktalanul, addig, míg nem késő és képesek vagyunk a többi termelő országokkal versenyezni és ne vájra be a magyar földbirtokosok tönkremenését. Rendkívüli idők, rendkívüli rendszabályokat igényelnek.

Különfélék.

— Színészet Léván. A lefolyt héten színre kerültek: Vasárnap: A vén kupecz, népsz. — hétfőn: Aszalai uram leányai, vigj. — szerdán: Turi Boreza, népszim. — csütörtökön: A könyvtárnok, vigj. — szombaton: Székháziak, énekes bohózat. Az előadásokat kellő számban látogattja közönségünk, kedvező erre az időjárás is, de maga a színtársulat is igyekszik szorgalommal és tanulmányal lépni a deszkákra. — A darabokat nagyrésztben egy tehetséges színész Bokodi Antal rendezzi, ki — mint a szegedi színház tagja — időz nálunk vendégként. Amit ő rendez, s amit ő játszik, azon a közönség élvezete nem szenved csorbát; jó rendező és tanult színész. S ez az ami őt oly népszerűvé tette a közönség előtt, s ez az, oka annak is, hogy az igazgató majd minden darabban játszat vele. Van még néhány jó erő, kiknek játéka élvezetet szerez, ilyen a férfiak közt: az igazgató, továbbá Sós, Bódi, Monori, Szirmay, Bárdy, stb. Ez utóbbi azonban kár, hogy mindig oly szerepeket ad, melyek neki nem speciálisai, taval s 3-adeve sokkal nekivalóbb szerepekben játszott s több effektust csinált, mint az idén. — A nők között igen jó routinnal játszik: Döméné, Bokodyné, Bánfalvyné, Kovácsné, Gyöngyösi Etel. A többiek is többé-kevésbé megállják helyüket. Kár, hogy igazi törülmetszett szerelmes hiányzik a férfikarból, valamint egy jó népszimá-énekes a nők közül. Ezekről eltekintve, az előadás s különösen az ensemble többnyire sikerült, mit a szorgalomnak és a jó rendezésnek kell betudnunk. — A mai előadásra: Czigány Panna a új darab van kitűzve. — Jövőhéten, szerdán lesz az igazgató jutalomjátéka a következő darabokkal: Poole John klasszikus vigjáték és Pry Pál, a kotnyeles — fordította Csiky Gergely. A szorgalmas igazgató jutalomjátékára őszintén hívjuk föl a közönség pártoló figyelmét.

— Ő Felsőge, a király születésnapját f. hó 18-án szokásszerűleg mozsárdurrogás jelezte a reggeli órákban, meg is tartott a szokásos isteni tisztelet a hely-

beli plebánia-templomban; azonban sajnosan kellett tapasztalni, hogy az isteni tiszteleten a közönség nem szokásszerű nagyobb számmal jelent meg, különösen észrevehető volt a hivatalok, pláne az állami hivatalok képviselőinek távolléte. Utána néztünk e különös esetenek s úgy értesültünk, hogy az állami és egyéb hivatalokat nem értesítette kellő időben a plebániái hivatal a nap jelentőségéről s nem hívta meg őket az isteni tiszteletre, melyre a meghívás az egyházi részről eddig szokásban volt. Nem tisztünk e körülményhez semmi más megjegyzést, csak azt, hogy e napra a hivatalos értesítés taval is elmaradt. Pedig erre talán gondolni is kellene, s lehetne is rá időt szakítani!

— Verebélyi hírek, f. hó 16-án reggeli 8 órakor tűz támadván, két ház leégett. Hogy a tűz tovább nem terjedt, a csendőrség erélyének s a gyorsan érkezett tömeges segítségnek köszönhető. Dícséretet érdemel a zsitvanjfalusi tűzoltók készséges közreműködése is. — F. hó 18-án pedig Ő Felsőge a király születésnapját, szokott pompával ünnepelték meg. — Reggeli 10 órakor tartott az esperes-plebános, ft. Pristya k. Neit úr, Te-Deumot és nagy szentmisét, melyen megjelent a kir. járásbíróóság összes személyzete, a járási szolgabíróóság, a községi előjáróság, az értelmiség teljes számban, azonfölül a honvédség 2 itt időzött tisztje és a hívők sokasága. — Az ájtatoskodók mind egyike bizonytalán kérte a királyok-királyát, a jó istent, hogy Ő Felsőge a mi boldogításunkra boldogul s tökéletes dicsőséggel környezve igen sokáig éltesse! Ugy legyen!

— Sport. Érdekes egyéniség érkezett városunkba f. hó 19-én. A fővárosi atletikai Club egyik derék tagja jött hozzánk k e r é k p á r o n Budapestről, honnét Esztergomon keresztül, illetőleg itt egyet pihenve, vágatott Léva felé s d. u. 5 órakor már Lévára ért. Mint mondják — Esztergomtól Léváig 4 óra alatt jött. Szép gyorsaság, hessületére válna még a vágató lovasnak is! Meg is látszott a derék, mintegy 20—22 éves fiatal atletán, hogy a sportra született; idomos testalkata és izmai első pillanatra az atletát s nem a nápicz szalon-legényt tüntették föl benne. Csinos athleta-egyenruhájában (világos kék zokke-sapka, kék zubbony, térdnadrág, térdig érő kék harisnya, s kivágott topány) pár órát sétálva töltött városunkban. Volt nézője elég, kivált a hölgyek között. A csinos és derék fiatarember még az nap Nyitrára vágatott s valószínűleg oda is ért napnyugta előtt. — Példát vehetnének róla megyebeli ifjaink is.

— Primiczia. Városunk épen nem szegény s nem is utolsó abban, hogy az értelmiségi pályán egyaránt adjon újabb és újabb erőket egy a tudományos és hivatalos, mint a lelkesítő karnak. Most legutóbb is f. hó 17-én ülte első szent miséjének ünnepét városunk egyik ifjú tagja, D o m b a y Károly, ki mint újonstelt minorita-szerzetes lép az emberi rendeltetés egyik nemes útjára. Ünnepélyes szent miséjén számos és tisztos hallgatókkal telt meg a szentegyház. — Leljen megelégedést megkezdett pályáján!

— Győzelem a löversenyen. A fővárosi szt. istvánnapi löversenyek egyikén f. hó 19-én szép győzelmet vívott ki Bars megye egyik derék nagybirtokosa, K l o b u s i c z k y János, kinek Almásid. orosz szürke méne K e l e t kapitány orosz sötét-pej ménjével kocsiba fogva versenyeztek az u. n. kettősfogat versenyen, melyet meg is nyertek, a pályát 5 percz és 32 mpercz alatt futva be. A győzelmi díj 1000 frank volt. — Ugyanekkor a versenyek több neménél érkeztek be

második, harmadiknak Klobusiczky úr lovai. — Tűzoltó-vendégek. A Selmecezen tartott országos tűzoltó közülésre a pápai tűzoltó egyesület néhány tagja is fölvonult s ezen útjában városunkba is betértek, hol a helybeli tűzoltók által ünnepélyes és bajtársias fogadtatásban részesültek. Itt töltötték egy éjszakát, melyen át kedélyes mulatság fűszerezte az együttlétet zene- és énekesző mellett. A pápai tűzoltó parancnok és környezete a lévai tűzoltók parancnokánál, P a z z á r Károly lakásán sennek tisztársai körében vidám együttlétben töltötték el az éjszaka első felét. Másnap tovább utaztak Selmeceze.

— A rendőrség figyelmébe! Kolerajárvány bizottságunk üdvös határozatokat hozott, de nincs, aki végrehajtsa azokat. Nevezetesen: a félre-helyek megvizsgálása házonként s azoknak általános fertőtlenítése maig sem eszközöltetett. Miért? s k i m i a t t ?! — A járványbizottság egészségellenesnek mondotta még ki azt, hogy a városon keresztül birkanyájak hajtassanak át, s e szokást szigorúan betiltatni határozta. Azonban e határozat végrehajthatatlanul maradt, csak a papíron szerepel, mert naponként látjuk az esti porföleget a bái-utca felől betódulni az azon irányból beteretelt birkákkal egyetemben. Szomorú dolog, hogy egészségügyi intézkedéseinknek még a bárgyu birkanyájak is gátat vetnek. — Hát az ellen ugyan minő hangon szólunk, hogy a peczegődrök tisztítását egész a megbotránkozásig undorítólag végzik némely helyen!? A hét elején a zöldkert- és malom-utczákon átvonuló „tisztítószekér“-oly gondatlanul szállította a bűzös anyagot, hogy még a hét utóján sem lehetett befogott orr nélkül az utcára lépni naplemente után, mert az illető szekér rozszant edényeiből a bűzös szállítmány nagy része az utcára hullott, mely napokig bosszantá a józlést s fenyegeté a közegészséget, mely utóbbit pedig ilyen időben még lopni is erény volna.

— R ö v i d h i r e k. — Időjárás: A jövőhétre változó, közben napos időt várhatni, helyenként esővel. — Megszökött a fölvidéken egy földbirtokosnak a leánya egy béressel, nevéje lett neki s most a béres-férj szüleinél lakik az új pár. — A világ legnevezetesebb szabója, Mózes Izsák e hó 5-én halt meg Londonban. Megrendelőit ünneplő ruhában, pezsgővel és csemegékkel szokta fogadni díszes termeiben; sőt tartott még udvari költőt is, ki az üzleti hirdetések verseibe szedte. Koporsójára királyi hercegek is tettek koszorút. — Párkányban a lefolyt hét elején zavargás ütött ki a parákság és az izraeliták között, mely komoly verekedéssel végződött; csak a gyorsan érkezett katonaság oszlathatta szét a zavarogókat. — Az első elválások megkezdődtek Franciaországban; f. hó 14-én hagyta helyben a párisi törvényszék az elvást a következő házastársak között: Patti Adelina énekesnő és De Caux mári, Ucharé Marió író és Brochant Madeleine színésznő, Bibesco hercegnő és Bauffremont herceg tábornok között. — Fehér foglyot löttek a minap Pozsony megyében Cseklész határan. A fehér fogoly sokkal ritkább jelenség, mint pl. rokonai: a fehértyúk, fehér pulyka stb. — A kormányozható léghajó föl van találva — ez a legújabb hír Parisból, hol a héten tettek kísérletet ama léghajókészülékkel, mely az ottani katonai akadémián szakértő tisztok közreműködése mellett szerkesztetett; a próba mint írják — kitűnően sikerült, az újszerű léggömb oly biztosan evezett idestova a léghajó, mint a legjobb gépezetű hajó a tengeren. — Kilenz magyar művésznővendék nyert kitüntetés díjat a müncheni akadémia ezidei kiállításán.

Tárolás.

Préselt rózsá.

— Elbeszélés. —

A szobalány épen söpörni készült a szobában, Azonban már a söprés előtt észrevette szemével, hogy az asztal egyik lába alatt egy levél van a padlóhoz szorulva, fölemelte az asztallábat, hihűzött alá a egy levélborítékot s bontogatni kezdé.

Épen e vizsgálatása közben léptem be a szobába Ferdi barátomat keresni, ki nem volt otthon. A szobalány jelenlétemen megzavarodva ejté el a borítékot, melyből egy levél s ebből egy préselt rózsabimbó hullott ki.

— Mi ez?

— Nem tudom, söprés közben találtam az asztalláb alatt, talán Ferdi ifjú ur jobban tudhatja.

Bizonyosan titok, — gondolám, s a fölfedezett tárgyakat zsebembe rejtém, hogy a Ferdi számára az idegenek szemétől megmentssem s neki személye visszaadjam.

Nemsokára lett is rá alkalmam.

— Nesze, a szobalánytól vettem el.

Ferdi zavart lett és idegesen pislogott az átvételnél, majd bizalmas arccal felém fordulva mondá:

— Barátom, neked mégis csak kivallom, ez egy préselt rózsá, tegnapeste kaptam . . . egy csinos aszsonykatól.

— Asszony?

— Igen, egy színésznő.

Azután elbeszélte, hogy azt a rózsát tegnapeste színház után kapta tőle s oly becses előtte e kis virág, hogy azonnal elhatározta lepréselni emlékébe, s mivel erre alkalmasabb eszköze nem volt, azért szoritotta az asztalláb alá. — Elbeszélte még, hogy nagyon szerelmes e kis nőcskébe s hogy épen szereplés közben szerette meg s hogy még azon este meg is ismerkedett vele előadás után s hogy ők mindketten nagyon szeretik egymást.

Színház után a közönség egyrésze s néhány szí-

nésznő vacsorálni ült az aréna-kertben, ott ült a Ferdi ideálja is, de ott ült Ferdi maga is, mert találkozni kívánt vele. Az első manőver természetesen kettőtirozás volt, hosszú és epedő pillantásokkal feledkezve rajta, a leendő kedvesen, ki elég ügyes volt a néma jeleket észrevenni s olyan viszontpillantásokat csinálni, melyek Ferdit szédületes sebességgel döntötték bele a szerelem sötét vermébe. Az idő haladt, hazafelé szállingóztak a vendégek. Az ideál is megindult két pályatársnő társaságában, Ferdi utánuk, természetesen tisztességes távolban.

Az első fordulónál két egyenruhás Mars-fiu csatlakozott Thalia pajnőihez lovagul. Ferdi dühös kezdett lenni. Szerencsére, az ő ideáljának „szóló“-szerep jutott a két egyenruha között. Így tartott az ut egyik utcáról a másikra, míg végre azt vette észre Ferdi, hogy ideálja elvál társaitól s egyedül megy haza. Nosza utána, de megszólítani, vagy hozzá közelíteni nem volt bátorsága Ferdinek. Ejtél felé volt, koromsötét, csak a Ferdi szerelme világolt, hűvös éji szél lengett, de Ferdi keblét gözkazánál jobban melegíté szerelme.

Az ideál beurrant lakására. Ferdi kint rekedt az utcán, tűnődve, mit tegyen. A kedves ablakait világosság árasztá el, nyitva volt mindenik szárny, a függöny meg-meglebbent a szabadlégtől. Ferdi odasompolygott csendesen, csak szíve zakatolt nagyon, látta a függönyön keresztül Őtet!, őtet, akit úgy szeretne szeretni! . . . Mit tegyen? . . . Eh, fensterpromená, punctum! . . . a többit meghozza a jövő.

Hangos lépéssel vonult föl s alá az utca közepén, azután az ablak előtt . . . és . . . és a kedves megjelent, kikönyökölt ablakán . . . Ferdit soha nem érzett érzelmek lepték el, amint az ablakhoz ért. Itt látva ideálját, nem tudta hamarjában, mit tegyen, mit szóljon s hogyan kezdje . . . Hozzákezdett:

— Aaaaalázsolgáaaa! bocsánat szép nagysád, hogy alkalmatlankodom . . . kedves férjével volna egypár szóm, egész napon át kerestem, de sehol nem találtam őt . . .

— És mit akar a férjemmel?

— Bocsánat, ez magánügy . . .

— Igaza van, ez valóban magánügy, mert nekem férjem jelenleg nincs.

— Lehetséges . . . nagysád nem férjes? A kis-leánya, akivel hazajött, azt hiteté velem, hogy nagysádnak férje van . . .

— Csak volt . . .

— Oh drága óra! . . .

— Miféle óráról beszél?

— Fél-tizenkettőről, melyben ime bevallhatom szerelmemet, ah . . . én imádom nagysádat . . .

— Nem értem önt, előbb férjemet kereste s most nekem nyilatkozik.

— Igen, mert tartottam tőle, hogy férje van . . . de most . . . ah, boldog vagyok, kitárhatom szívemet, nagysáde vagyok egészen.

— De uram!, micsoda magaviselet ez!, ily késő órában!

— Igaza van, bocsánat, holnap reggel jövök . . . itt a vizitkártyám, . . . addig is pá, drága nagysád . . . ne mutassa kérem a kártyámat senkinek, pá pá!, holnap teszem tiszteletemet!

És Ferdi dagadó kebelével tovament a sötétben, telve volt boldogsággal, büszke öntudat ébredt föl lelkében, hogy életében ma vallott először szerelmet, örült, hogy ez első kísérlete sikerült. Ő persze sikernek tartotta, hogy elmondhatta a szívénvalót, szentül hitte, hogy viszontszerelme talált.

Az ideál, bár különösnek látta az esetet, mégis talált benne valami figyelemreméltót, hogy a nála-hagyott vizitkártya tulajdonosáról tudakozódjék. S megtudta, hogy I t t r a y Ferdi olyan házból való fiu, kinek szüleinél a széna rendben áll, tehát a viszonykötésre Ferdi nem köznapu gyerek, s ami fő, elég fiatal arra, hogy tapasztalatlanságával horogra akadjon.

A másnap vizitrol már egy rózsabimbót hozott a kedvestől Ferdi, le is préselte hamarjában az asztalláb alá . . . Azóta többször találkoznak, de mindég csak színház után, nehogy gyanut keltsenek. Külö-

Apróságok

Naiv felelet. Fiu: Papa, ugy-e az ökönek az anyja is ökö? — Apa: Nem, tehát. — Fiu: Miért? — Apa: Azért, mert látod fiacskám, a te édes anyád asszony, és te mégis kis csacsi vagy.

Tanügy.

Nyílt levél.

Caitári Germanecz Károly tanfőügyelő, öngyáságához. Nagyságos Tanfőügyelő ur!

Miután—mint a verebélyi izr. iskolának 2 éven át iskolaszéki elnöke, azon szomorú meggyőződésre jutottam, hogy az ezen iskolánál újabban érvényesülő ferde irány miatt lehetetlen tovább ezen intézetet a kor igényeinek színvonalára emelni; miután továbbá némely hitközségi tag részéről folytonos ellenirány cselekedetek kereszttülvitelt, indítatva érzem magamat Nagyságodhoz, a közjó érdekében, mint önzetlen hazafi azon kérelemmel fordulni, méltóztassék becses figyelmét ezen intézetre irányítani, különösen azért, mert féltő vagyok, hogy a reakció fogja diadalát ülni.

Méltóztassék megakadályozni, hogy egy, Ngodnak alárendelt egyéniség által hamis, és az igazságnak meg nem felelő hírek terjesztessenek; mert akadhatna elég könnyen hívő ember a világon, aki hihetőnek tarthatja, hogy hetenkénti 34 órai oktatásnál 30 óra hittanra és németre, 3 óra pedig a magyarra fordított, melyszerint a többi tantárgyra: földrajz, szépirás, rajz és számtanra stb. csak 1 óra maradt volna hetenként! — Idealista tanítótól minden kitelik! — (? Szerk.)

Voltaképen az I. és II. osztályban 7, III-ban 3½ és a IV-ikben 5½ óra, tehát összesen 16 óra használtatott föl a magyarnyelvre hetenként. S hogy eszerint a hittan a III. osztályban 13 órával figurál, az csak annak tulajdonítható, hogy — mint már a multkor a „Barsm. Hirlapban“ is közöltem — némely egyh.-községi tag által évközben a privat-hittan erővel lett életbeléptetve (s oktatva a sakter által), de ezen oktatás senkire nem volt kötelező. Sőt még a rendes hittani oktatás is magyar nyelven végeztetni bizatott — az én indítványom folytán — a két okleveles tanítóra; s az önkéntes priváthittani oktatásból, a résztvevő tanulóknak a rendes 5 órai naponta oktatáson kívül 1 óra adatott. (Eszerint az oktatás naponta 6 órán át tartott.)

Ez a valódi tényállás. Aki másképen előadja, hazudik. (Nem lehetne simábban! — Szerk.)

Miután remélhető, hogy Nagyságod erélyes közbenjárása folytán sikerülni fog minden, továbbra is fölmerülő ferde irányt ellensúlyozni, kötelességemtől föl vagyok oldva az iskolaszéki elnöki tisztet tovább viselni ott, hol — mint a „Barsm. Hirlap“ pesti levelezője helyesen megjegyezte, — sárral dobálják az elnököt, mert hazafias működést fejtett ki.

Hogy ezt előbb nem tettem, önzetlen hazaságonak és annak tudandó be, hogy a közjót tartottam szemem előtt.

Hazafiai üdvözlétem maradtam Nagyságodnak Verebély, aug. 22.

alázatos szolgálója,

Dr. Munk Jakab.

L E V E L E Z É S.

Verebély, 1884. aug. 19.

Tekintetes Szerkesztőség!

Legutóbbi levelém megírása óta fölszaporodván

nösen Ferdi az, ki félti renoméját az apja előtt, mert eféle kezdő-szerelmes nagyon tart attól, hogy a viszony kettészakad, ha apja neszt vesz. De azért Ferdi szerelme folyton nő. Pedig néha ilyen különös társalgásban részesül:

— A kislányomtól nem maradhatok, mindig játékszerkeért kinez, ma is „hajás babát“ kért, akkorát, mint ő maga.

— Az igaz, ezek a kislányok minden badarságot megkivánnak, — mond Ferdi prózáilag.

— A jövőhéten egy új darabban lépek föl, új ruhát szeretnék csináltatni a szerepemhez, de jelenleg nincs annyi pénzem, hitelhez pedig még nincs ismeretségem.

— Ne aggódjék amiatt, nagysád, hiszen van önnek elég sok és elég szép ruhája.

— A vendéglőt is szeretném változtatni, nem vagyok a konyhával megelégedve, de nem mehetek új étterembe, mert nem juthatok a pénzemhez.

— Oh kérem nagysád, ez már csak így van kisvárosban.

— Ma nagyon szeretnék kirándulni valahová falura, de nem kapni sehohol fiakkert.

— Az baj, nagysád . . . kocsink nekünk volna, az igaz, kettő is . . . de a lovakat nem adná ide édesapám, mert most . . .

— Ej-ej Ferdikém, hát maga semmit se tesz meg értem! . . . Lássá, még azt a rózsát se viszonzotta, amit föltem kapott.

Ferdi szerelmes szívének rosszul esett az anyagi kérdések nehézsége. Föltette magában, hogy ezen is segít. Először is rózsát kerített az esti találkozásra. Aztán gondolkodott a mód felett, hogy pénzmagra is tegyen szert, amivel valami örömet okozhatna ideáljának. Rózsát csak kapott, elő is készítette már az asztalán egy pohár vízbe, de pénz . . . az nem volt. Épen e töprengése közben léptem szobájába a minap.

— Jösz-e ma színházba, Ferdi?

— Nem tudom barátom, de meglehet.

Kimentünk a kertbe, volt még idő az előadásig.

a közölni valók, bátorodom azokat a következőkben összegezni:

A tavasz a mi vidékünkön teljesen száraz volt, minek az lett az eredménye, hogy árpa és zab alig közepes termést hoztak. A kapásnövények pedig annyira visszamaradtak fejlődésükben, hogy az e hó elején jött kétrendbeli bő eső után sem remélhetünk silánynál jobb termést. — Réteink csupán középszerű szénatermést hoztak; a sarjütermés, melyet már egy hét mulva kaszálni kellene, alig teendi a rendes termésnek egy harmadát; réteink tele vannak gazzal.

Szőlőink azibén bő termést ígérnek. Egypár szőlőhegyen azonban az augusztus 12-én vidékünkön is dühöngött szélvész és jégeső nagy károkat okozott. — Gyümölcsünk kóstolónak sem termelt elég.

Legjobban buzatermással dicsekedhetünk; mennyisége — épúgy, mint minősége ellen legkevésbé sem panaszkodhatunk. De mihaszna, mikor nincsen megfelelő ára! Nyitra a legszebb búzának az ára m. mázsánként 8 frt.—9 frt. 40 kr.— Ennyit, sőt többet is adnak jó árpaért is; talán azért, mert kevés termelt! Rozsnak épen nincs semmi keletje. A legjobb rozst 7 frtjával fizetik csak. Zabnak még nincsen határozott ára. Bor ára különböző, 10—13 frt hektoliterenként, de kevés a vevő.

Ezek szerent nem a legörvendetesebb jövőnek nézünk elébe. De azért nem szabad elcsüggednünk!

r.—1.

Közönség köréből.

I.

Köszönetnyilvánítás.

Alulírott bizottság nyilvános köszönettel nyugtatványozza, hogy Preisch Samu lévai lakos és kereskedő — a javára Szmid Mihály, szentandrási lakostól behajtott 1 frt. követelését a Stefánia-árvaház javára felajánlván, ez összeget a tek. helybeli rendőrkapitányság útján hozzánk juttatta. Ugyanezzel egy időben tek. Kónya József rendőrkapitány ur Német Mária pecsenyeezi lakostól piaczi kihágásért bírságot behajtott 2 frtot küldött be az árvaház javára. A nemes célra tett adományokért őszinte köszönetet mond

Léván, 1884. aug. 18.

Az árvaház bizottsága

II.

A „Munk-fénykövi“-kérdéshez.

Nagyon odíózus dolog olyan ügyről polemizálva írni, aminő a verebélyi izraelita iskolaügy, vagy helyesen mondva: Munk-Fénykövi-affaire. — Eddig csak érdekelt személyek csatároztak egymás ellen. Ezek aligha sikeresen fejezendik be a harezot, mert mindegyikük csak „pro domo sua“ szól, s meglehet, hogy a közönség egyiküknek sem ad teljes hitelt. Az ügy szellőztetik egyideig, aztán beleunnak a felek majd, s elhallgatnak; a dolog lassan visszaesik a régi kerékvágásba és senkiségi gondtól többé vele. Az ilyen ügy csak a nem érdekelt fél részéről jött pro, vagy contra segélyével tisztázható. Mondjuk ki tehát mindkét ellenfél fölött ítéletünket részrehatatlanul és egyuttal nyilvánítsuk befejezettnek az ügyet.

Egyedül ezen érdek indított arra, hogy tiszteletteljesen fölkérjem T. Szerkesztő urat, miszerint jelen soraimnak a „Bars“-ban helyet engedni méltóztassék.

Stangel József ur, kiből idővel derék ügyvéd válhat, nagyon helyesen szól, midőn nagybátyja, dr. Munk

ur renoméját védve a „Barsmegeyi hirlap“ 32. számában azt állítja, miszerint Dr. Munk akkor követé el a legnagyobb hibát, midőn a verebélyi izr. iskolaszéki elnökséget vállalta el.

Ebben tökéletes igaza van, mert Dr. Munk olyan tisztséget fogadott el, amely nem neki való, amely immár annyi bajt hozott szegény fejére! . . .

Nem neki való e tisztség, mert habár ő jó orvos, de mégsem paedagógus és amellett tapintatlan kormányzó (igazgató), ki alantasait közvitéznek, önmagát pedig teljhatalmu kenyűrnak tekintve, azokat nemhogy az ügy s önmaga részére iparkodnék meghódítani, hanem inkább keserítve, sokszor a tanügy rovására maga ellen hangolja őket.

Az izraelitáknál siralmas vala a tanítók helyzete a legújabb ideig. A legjobb anító ritka helyen maradt egy évnél tovább. — Miért? Mert majd a szeme nye nem tetszett, majd a modora, majd pedig működésének eredménye. Mindig csak próba évre fogadták a tanítókat. Mi esuda hát, hogy Dr. Munk ur, mint iskolaszéki elnök a régi joidőkbeli kényelmes állapotot visszaahajtva, brevi manu vélt elbánhatni Fénykövi Jakabbal, ki korántsem tartozik azon emberek sorába, kik saját árnyékuktól megijednek, és ki a magaelvítázhatatlan érdemeivel nem tudná fedezni ellenségeken megtámadott hátát!

Ezt megfoghatlan módon kifejejtette Dr. Munk ur a számításból, valamint azt is, hogy Fénykövi az „audiatur et altera pars“ alapján fogja tudni teendőjét és hogy olyan tehetség, mint aminő Fénykövi, tollal is fogja tudni védeni magát, talán különben öntollával, mint fölfuvalkodott föllebbvalója a máséval, mint azon előljárója, ki csak önmagának vindikálja a szózlási jogot s ki azon álhitben ringatja magát, hogy ő is ügy, mint némely rom. kath. iskolaszéki elnök, bármikor és bármily nem hivatalos(!) cselekedésért is magához idézheti a tanítót, s ha szeszélye úgy hozza magával, nyilvánosan, az utcán, az emberek előtt legyalázhathatja a szegényt!!!

Ezt talán T. Szerkesztő ur sem, a t. olvasó közönség sem hiszi el, jó magam sem akartam elhinni; eddig ez nem a tizenkilencedik század első felében, hanem az idén is megtörtént Barsmegeyben! — Ez tény, s eszerint cselekedett Dr. Munk ur. Jó, hogy emberére talált.

Báresak a többi hasonló gondolkozású és barbár érzelműek is úgy járnának, hogy végre-valahára kénytelenek legyenek elismerni a régi, még latin szövegű törvény ama passzusát, mely szerent: „Docens est in communitate persona honorabilis.“ — — Mig ez nem érvényesül, hiába reménykedünk, mert a tanítói tekintély, mely sikeres működésének „conditio sine qua non“-ja, nem fog emelkedni.

Fénykövi becsülete immár meg van mentve, sőt tekintélye gyarapodott; — Dr. Munké tönkre ment. De egy fecske még nem tesz nyarat; másutt még a régi állapot virul. — De majd jó azokra is a sor; kell is, hogy jöjjön: a törvény habár lassan, de mégis biztosan működik oda, hogy betűinek érvényt szerezzen az életben is. — Mig ezt elérjük, fohászkodjunk: Népevelés, jöjjön el a te országgyűlésed! és reméljük, hogy addig, míg az megjő, egy jóra való tanítót sem esznek meg elbizakodott (tisztelt a kivételnek!) előljárói.

Végül még egyet:

Nagyon szép Stangel József úrtól, hogy mint megyénk szülöttje érdeklél viseltetik megyénk napi eseményei s folyó ügyei iránt; de még sem helyeselhető azon valóban meglepő föllépése, melynek révén bizonyos tekintetekben mérvadó szerepet öhajt játszani megyénk akár politikai, akár pedig szociális mozgalmában.

Mint kiváló eszű ifjú tudhatná, hogy az ő szava, legyen az bármennyire meggyőző, nagyon keveset nyom a latban, — mert ifju csak, s mint ilyen helyesebben cselekednék, ha tanulna csupán és a társadalom mozgalmaitól távol tartva magát, bölesen hallgatna; mert bizony nagyon illik még őreá: „Si tacuisses, philosophus mansisses.“

E sorok szives közléseért esedezik oly egyén, kinek czime „paradigmatis“, de elve aem: „para dic malis.“

Kelt Ar.-Maróthon, 1884. aug. 21.

X. Y. Z.

Nyílttér.

Könyvkötő-tanoncznak

egy jó nevelésű fiu fölvéttetik helyből, vagy vidékről Nyitrai és Társa könyvkereskedésében,

Léván.

Szerkesztői üzenet.

S z o k o l y Viktor urnak, Timnyén. Sajnáljuk, hogy térszűke miatt csak jövőszámunkban közölhetjük. Talán nem lesz késő?

Lévai piaciárak.

Rovatvezető: K ó n y a József, város-kapitány.

Buza: m.-mázsánként 7 frt. — kr — 7 frt 40 kr. Kétszeres 5 frt 80 kr — 6 frt. 20 kr. Rozs: 6 frt — kr — 6 frt 50 kr. Árpa: 6 frt 60 kr — 7 frt 40 kr. Zab: 6 frt — kr — 6 frt 50 kr. Kukoricza: 7 frt 50 kr — 8 frt — kr. Bab: 8 frt — kr — 8 frt 50 kr. Lenese: 8 frt — kr — 9 frt — kr. Köles: 5 frt. A többi árak nem változtak.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Holló Sándor**

2616/84.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közlésezi, hogy a lévai tekintetes kir. járásbíróaság 1884. évi 2616. számú végzésével Váray József és neje felperesek részére **Kupcsa** András és társai alperesek ellen **1936 frt** tőke, ennek 1881. évi február hó 24. napjától számított 8% kamatai, és eddig összesen 59 frt 98 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1102 frt 50 kr-ra becsült **20 ló, 9 szekér, 6 eke, 3 tehén** satöbbiből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek 2616. sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis **Ó-Barson** leendő eszközlésére 1884. év **szeptember hó 5** napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzettek, oly kijelentéssel, hogy ezen árverésen a fentebb jelzett ingóságok az 1881. LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megalapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Ez árveréshez a venni szándékozók a kitűzött időben a községi bíró házában elvártnak.

Együttal közlésezi, hogy mind azok, kik lefoglalt tárgyakra elsőbbséggel bírnak, elsőbbségi igényüket az árverés megkezdése előtt annyival inkább bejelentsék — mert különben a végreh. törv. 96. §-a kapcsában egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt Léván, 1884. év augusztus hó 17-ik napján.

LITASSY NÁNDOR,
kir. bir. végrehajtó

210.

1882/1884. sz.

Arverési hirdetmény.

211.

A lévai kir. járásbíróaság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Molnár József lévai lakos felperesnek **Bártfay István** és neje **Bagi Borbála** lévai lakos alperesek ellen

ni árverési ügyében az 1884. évi márczius hó 4-ik napján 514/84 szám alatt kibocsájtott hirdetményével Léva mező városában a folyó évi május hó 23-ik napjára kitűzött s azon határnapon megtartott árverés helyébe — melyen Bártfay István, Bártfay Anna férj, Stefánék Istváné, Bártfay Mária férj, Pásztor Istváné, özvegy Dubniczky Józsefné szül. Urgela Erzsébet, Bártfay Gábor, és Bártfay Rozália férj. Klein Jánosnénak a lévai 1210 sz. tjkvben A + I sorsszám alatti **fekvőségük** 371 o. é. vétel árban Varga József lévai lakos javára leütemezett, mely árverési cselekmény a mai napon 1882/84 szám alatt kibocsájtott végzéssel, az 1881. évi 60. t. cz. 187 §-a nyomán hatálytalannak nyilváníttatott — s melynek helyében az 1884. évi márczius hó 4-ik napján 514/84 szám alatt kibocsájtott árverési föltételekben körülírt módon megtartandó újabb árverési határidőül az 1884. évi **szeptember hó 9** napjának reggeli 9 órája Léva mező városában a kir. telekkönyvi iktató hivatalhoz tüzetik ki. mely ingatlan a Zilay Jónás és neje Mikes Lidia lévai lakosok által az 1881/84 szám alatti kérvénnyel ajánlatban tett **409 frt.** o. é. összege alul nem, csakis azon fölüli fog eladatni; s a menyiben ezen összeg fölül senki részéről magasabb ígélet nem tétetnek, a fönt körülírt ingatlan Zilay Jónás és neje Mikes Lidia lévai lakos által ajánlott 409 frt. o. é. összegben fog leütemezve nyilváníttatni.

Ezzel a venni szándékozók azon hozzá adással értesítetnek: 1-ör a megalapított kikiáltási ár 409 frt.

2-ör a venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsájtott ingatlan kikiáltási árának 10%-át báuat pénzüli készpénzben, vagy óvadékképes papírban letenni.

3. A vételár három egyenlő részletben és pedig az első részlet az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt — a második részlet ugyan ezen naptól számított 60 nap alatt és a harmadik részlet ugyanazon naptól számított 90 nap alatt fizetendő; a bánatpénz az utolsó részletben lézen betudandó.

Kelt Léván, a kir. járásbíróaság mint telekkönyvi hatóságánál 1884. évi június hó 8-án. **GYFNES JOZSEF,** kir. járásbíró.

1632/84

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közlésezi, hogy a lévai tekintetes kir. járásbíróaság 1884. évi 1632. számú végzésével Özv. Mészáros Lászlóné felperes részére **Nagy Antal** és **neje szódói lakosok** alperesek ellen **500 frt.** tőke, ennek 1877. évi október hó 1-és napjától számított — % kamatai, és eddig összesen 32 frt. 90 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 800 frt-ra becsült, a Garam folyón lévő **hajós malom** és beszerkezetből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek 1632. sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis **Szódón** leendő eszközlésére 1884. év **szeptember hó 6-dik** napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzettek, oly kijelentéssel, hogy ezen árverésen a fentebb jelzett ingóságok az 1881. LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t. cz. 108. §-ában megalapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Ez árveréshez a venni szándékozók a kitűzött időben a községi bíró házában elvártnak.

Együttal közlésezi, hogy mind azok, kik a lefoglalt tárgyakra elsőbbséggel bírnak, elsőbbségi igényüket az árverés megkezdése előtt annyival inkább bejelentsék — mert különben a végreh. törv. 96. §-a kapcsában egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt Léván, 1884. évi aug. hó 18-ik napján.

LITASSY NÁNDOR,
kir. bir. végrehajtó.

212.

9050/1884. sz.

II.

Arverési hirdetmény.

Az ar-maróthi kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a m. kir. államkincstár mint végrehajtónak **Medvegy Józsefné sz. Janovszki Anna** végrehajtást szenvedő elleni már eddig 13 frt 15 kr. tevő, ugy az ezennel 6 frt 50 kr-ban megalapított, valamint a még fölmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett tekintettel az 1881. 60. t. cz. 156. §-nak e. pontjára követhető ingatlan u. m. a fönn megnevezett törvényszék területéhez tartozó Ujbánya rendezett tanácsu városos 95 ik sz. tjkvben Medvegy József, és Janovszky Anna házastársak közös tulajdonánál A + I és 2. rúszk. alatt bejegyzett **ház, s beltélek 1884. évi Októberhó 24-ik napjának** d. e. 9 órákor **Ujbányán** a városháznál az 1881. LX. t. cz. 169—174. §§-ok szabályai szerint megtartandó bírói árverés útján, a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Erről a venni szándékozó azon hozzá adással értesítetnek hogy az ezzel egyidejűleg megalapított árverezési föltételek szerint:

1-ör A megalapított kikiáltási ár: a **860 frt** lesz.

2-ör A venni szándékozók tartoznak az árverés alá bocsájtott ingatlan kikiáltási árának 10%-át bánatpénzüli készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

3-ör A vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első részlet az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap, a második részlet ugyanazon naptól számított 60 nap, a harmadik részlet ugyanazon naptól számított 90 nap alatt fizetendő.

Az árverési föltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen tkvi hatóságnál, és Ujbánya város előljárási ügyében is megtekinthetők.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság, Ar-Maróthon 1884. évi júliushó 22-én.

Christely jegyző.

Szabó elnök. h.

213.

Domján Lőrincz

fűszerkereskedésbe, Léván
egy jóházból való fiu

kereskedő-tanoncznak
azonnal fűlvétetik. 214. 2-2.

A lévai reformált egyház

s a r o k - b o l t i

és ehez tartozó

lakó-helyisége

szeptemberhó 8-án délután 2 órákor
a lelkész-lakon tartandó
árverésen

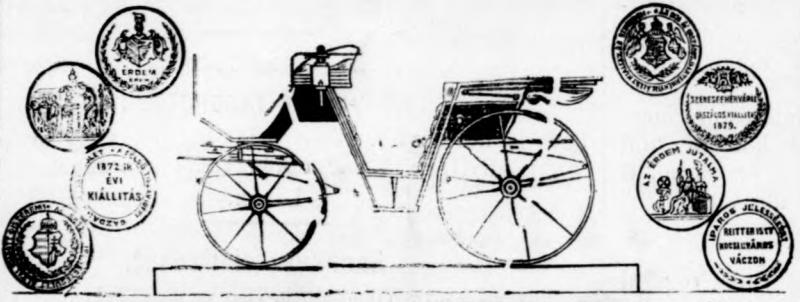
a többet ígérőnek fog átadatni ez évi november hó 1-től.

Kikiáltási ár 400 frt.

Léván, 1884. évi augusztus hó 16-án.

215. 3-2.

Szabó Lajos főgondnok.

REITER ISTVAN,

216.15-14

cs. kir. udvari kocsigyáros, **VACZOTT,**
ajánlja dusan felszerelt legújabb modern, bármily alaku
kocsijait és hintóit izlésteljesen elkészítve a
lehetőleg mérsékelt árak mellett; — továbbá a legújabb
alaku amer. ruganyos kocsijait, melyek rendkívül könnyűek
és tartósságuknál fogva leginkább fordíttatnak haszonra.
Öreg kocsik kijavitása pontosan és jutányosan eszközöltetik.
Megkeresésekre a kocsirajzok bérmentve megküldetnek.

Hirdetmény.

A lévai takarékpénztár-részvénytársulat

f. évi szeptemberhó 14-én d. e. 9 órákor

saját helyiségében

Rendkívüli közgyűlést tart,
melyre a t. cz. részvényesek ezennel tisztelettel meghívtnak.

Tanácskozás tárgya:

Az intézeti alapszabályok módosítása. 217.

A közelgő iskolai idényre

mindennemű tankönyvek

bármely felekezeti, községi, magyar- vagy vegyesajku elemi iskolák

és polgári iskolák

számára, valamint

gymnáziumi és képezdei használatra

alulírt könyvkereskedésben

dus menységben raktározva

eredeti kiadási áron kaphatók.

Bármely tanoda számára történő megrendeléseknek pontos kiszolgálással s épen oly kedvezményekkel teszünk eleget, mint a budapesti könyvtársok bármelyike.

Speciális igényeket, vagy ujon behozandó tankönyveket

legkészségesebben, legrövidebb idő alatt s a legmérsékeltébb áron szolgálunk ki. — Az iskolai oktatás elemi és felsőbb szakába vágó mindenrendű

taneszközökből, papir-, író- és rajszerekből

már teljesen berendezett s gazdag raktárral rendelkezünk, melyben ugy a czélszerű szükséglet, mint a finomabb izlés bőven és szolid árért találja meg a maga tárgyát.

Illő tisztelettel hívjuk föl tizletünkre a n. é. **szülők, iskolai hatóságok és tanférfiak** szives figyelmét, kérve becses megrendeléseiket, melyeknek a fentirt előnyök mellett, a legnagyobb készséggel tehetünk eleget, mert a bel és külföldi piacról oly gondos kiválogatással szereztük be árucikkeinket, hogy azokkal ugy a jóminőség, mint a szolid ár tekintetében tiszteséget szerezhettünk magunknak bárhol és bárminő versenyvel szemben is.

Erről a n. é. közönséget előre is biztosítva maradtunk
Léván, aug. hó, 1884.

kiváló tisztelettel

NYITRAI és TÁRSA.

218.

könyv, mű, hangjegy, papir-, író- és rajszerek kereskedése.